

ства-та, и свѣтовни-те тѣя добрини, зачто-то ся развалятъ.

561. Ако желаешъ да живѣешъ безъ горестъ и жалость, не смущавайся за нѣчта-та, кои-то ся случаватъ на свѣта.

562. За да не приѣмнешъ никое поношеніе, не вдигай отъ мѣсто-то му онова, кое-то ты не си положилъ.

563. Единъ лошъ чловѣкъ благополученъ, недостойнъ е за благополучіе-то си.

564. За да не ся открыватъ твои-те пороци, не открывай ты оныя на другы-те.

565. Не чини ничто съ страсть, зачто-то така не щешъ ся подчини на долговременно раскаяніе.

566. Ако желаешъ да добыешъ почестъ почитай и ты другы-те.

567. За да си на всы-те благопріятенъ, уприличавай думы-те си споредъ расположе-ніе-то (склонность-та) и воля-та на всякого.

568. Не ся смѣй безъ причина, зачто-то таковъ смѣхъ е двойна лудость.

569. Красни-те примѣри въ разговора са като соль-та въ ястіе-то,

570. Упримѣрявайся съ подобны-те си, за да не ти ся види чуждо, ако ти въздадуть примѣръ за примѣръ.